

Verzoening volgens De Ruiter

zaterdag 06 december 2008

Zaterdag 6 december 2008 Afgelopen maandagavond kwam het tijdens een bijbelstudieavond ook weer ter sprake: De moeite die voormalig predikant Ton de Ruiter heeft met de gereformeerde belijdenis dat Jezus Christus de straf op de zonde heeft gedragen. Volgens hem klopt dit niet en vergeeft God zonder meer. 'God wil niet dat een rechtvaardige de schuld en straf van een schuldige opgelegd krijgt - dat is Hem een gruwel', aldus De Ruiter in een ingezonden in het Nederlands Dagblad.

Vandaag schrijft Peter Bergwerff er een commentaar over op de voorpagina van het ND. En wie schetst mijn verbazing? Hij haalt daarin hetzelfde voorbeeld aan als dat kortgeleden op deze site stond te lezen. Nu weet ik toevallig dat hij ook dat boek van Keller heeft gelezen, maar ik had mijn voorbeeld iets anders vorm gegeven dan deze schrijver. En juist die versie blijkt in het commentaar van PAB terecht te zijn gekomen! Zou hij soms ook... Tijdens eerdergenoemde bijbelstudieavond prees ik Ton de Ruiter nog vanwege zijn stil-zijn in de media. Toen hij de classis om ontheffing had gevraagd van het predikantschap omdat hij het niet meer met de gereformeerde leer eens kon zijn kondigde hij aan als kerklid een bezwaarschrift tegen de belijdenis in te dienen bij zijn kerkenraad. Maar helaas, in plaats van de kerkelijke weg te bewandelen worden we nu alsnog publiekelijk geconfronteerd met deze dwaalleer. Ik kan het niet anders noemen. Want echt hoor, de Bijbel spreekt duidelijke taal. Gistermorgen las ik 1 Timotheus 2 : 5 Want er is maar één God, en maar één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, die zichzelf gegeven heeft als losgeld voor allen, als het getuigenis voor de vastgestelde tijd. En vandaag haalt ds. Roel Sietsma in het ND twee teksten aan, uit zowel het oude als nieuwe testament: Jesaja 53 : 5 Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. Voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing.

en
Hebreeën 9 : 28 Net zo zeker is het dat Christus, die eenmaal is geofferd om de zonden van velen te dragen, voor een tweede maal zal verschijnen om te redden wie hem verwachten, Wonderlijk dat iemand dus ondanks zulke duidelijke bijbelteksten het offer van Christus aan het kruis op Golgotha niet als 'plaatsvervangende betaling' ziet. Frappant ook dat volgens De Ruiter een andere manier van er tegen aan kijken (ipv verzoening door voldoening, verzoening door wedergeboorte) je tot een toegewijder volgeling van Christus zou maken. Of werkt de Heilige Geest misschien sterker in je als je gelooft dat God zonder meer vergeeft? En dat is nu juist wel de kern van De Ruiters betoog. Want hij loopt maar aan tegen de lauwheid die hij bij reformatorische christenen tegenkomt. Mensen die niet echt voor God lijken te willen gaan. En dat komt dan door het 'bedorven voedsel'. Ja, zo noemt hij de gereformeerde leer van verzoening door de kruisdood van Jezus Christus. Je zou er bijna boos om worden... Nee, dan blijf ik toch maar liever bij die oude woorden uit de Heidelbergse Catechismus: Het kán niet anders of ieder die door waar geloof in Christus is ingeplant die bréngt vruchten van dankbaarheid voort. Nee, niet allemaal honderdvoudige vrucht (ik ben haast geneigd om er achter te zetten 'zoals Ton de Ruiter', maar dat doe ik maar niet), er zijn er ook die 'slechts' toekomen aan zestig- of dertigvoudig. En zou De Ruiter ook al eens in zijn liedboeken hebben gekeken hoeveel gezangen er geschikt moeten worden als zijn mening ingang vindt? In het kruis zal 'k eeuwig roemen;

En geen wet zal mij verdoemen.
Christus droeg de vloek voor mij;
Christus is voor mij gestorven;
Heeft gena voor mij verworven;
'k Ben van dood en zonden vrij!